

8. aug. 1842

FAKTA

Dato:

8. aug. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 50-51

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 92; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 99

TRANSSKRIFTION

8 August

Min Moder¹ har i et Par Dage været paa Frederiksværk, for at besøge Faders Grav. Hun er nok kommet igjen igaar Aftes eller i Nat. Jeg tilbragte Dagen igaar paa Lykkesholm, hvortil jeg var gaaet med Mathiesen.² Den gamle Rinck,³ som eier •51• denne Gaard er ret en herlig Mand, og det morede mig meget at underholde mig med ham. Han har ogsaa megen Interesse for Kunsten, og eier selv en ikke ubetydelig Samling af Kobbere.

—

¹ Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

² Der er formodentlig tale om den cand.med. Henrich Mathiesen (f. ca. 1817), der ligesom Lundbye havde bolig på Frederiks Hospital.

³ Johannes Rinck (1783-1865).

50. en Copie efter Naphad, fra dennes tidligere Periode, men
det er rigtig nok meget selv somt, det Andtræk et saa-
sant Billede giver. Det er som Uskyldigheden deri skulde
sænderkennes af senere Kunstlet Kunst. - Hvor det er
sorgeligt at see en digtig Kunstner som Adam Wankler i
en saa svag Tilstand. Han har Livsdag. Han ser
lidende eller dog indtæret ud, hans Bevægelser ere matte og
en hvidt kort klostet, som hyppig kommer fra hans tynde
vel ogsaa derhen. Det var underligt for mig, der har hørt
den Foe, han kan ikke længe leve, at høre ham sige: at
han vilde sette de Ord: Fred giv os i Edes' under en
Christus, han har anlagt. De Ord fik en egen Vagt i
hans, om dennes, Mand. - O, hvor er mit Liv
fælt - fælt fra Glæde som fra Sorg, fælt fra
Begjærhed, dæst, søvniagt - og det kaldes lykkeligt!
Jeg kunde ønske mig en stor Sorg - en svær Sygdom, ja
næsten en Forbrændelse - der kunde kalde til hjælp
mine slumrende Evner, om det er nogen, ja! ti gange
hellere vilde jeg have svær Sygdom fra min Jam-
nethed end disse tvesindte Smagheds og Dørskheds-Over-
trædelser. Den kunde jeg indse, disse gjentager sig
altid og fører mig langsomt, men sikkert, bestandig
et Skridt længere fra den Veien, ad helbred til!

8 August

Min Moder har i et Par Dage været fra Frederiks værk, for
at besøge Faders Grav. Hun er nok kommet igjen i går Aften
eller i Nat. Jeg tilbragte Dagen igen fra Lyngbyhøjen, hvor
til jeg var gæst med Mathiesen. Den gamle Nink, som er

denne Gaard er ret en herlig Mand, og det maa mig meget
af inderskaldet mig med ham. Han har ogsaa meget Interesse
for Kunst, og er selv en ikke ubetydelig Samling af Koble-
re.
20 Aug.
I 8 Dage har jeg været i Valby hos Brandts Forældre paa det sm-
ske Værelse. Det derligste Viir havde vi, Aftenen jeg spillet her ved
Kjorneren, naar Maenen spillede sig i Kallebe strand og lige ud til
der af det lyse Skimmer saar vi de røde Blus i Baedene, der var ikke
paa Bølgen. Jeg maalede en Skjæppe af, Stedet bestemt til en Gaard
for Troden Marie, der vi skal have Bryllup. Hvor gerne vilde
jeg ikke opbringe Nogen af hende, jeg der opkuede, jeg kan det ikke min-
de alle mine Tanker ere i den røde paa den gamle Længsel oftes et
gjen se Louise Nergaard. Da jeg i Aften kom hjem til Moder fortalte
den om Lørdag, at hun paa Fredag reiser til Valby; hun bad mig
følge sig, og jeg sagde nei, fordi jeg vel vidste, det vilde ikke vare til
Gode for mig, men vi kigte sig dog derefter, kigte efter paa mig, at
opraae det allerede næsten lagte Saar. Jeg har troet hendes Dillede
tilbage, og, da Nogen talte om hendes Forlovelse, troet, at jeg havde maet
hende ind af min Spæl; men Nogen talte vist ikke Sandhed, og hun
staar eller for mig som den, der kan gøre mig lykkelig, om hun vil.
Jeg troer hun jeg reiser med, sees hende end vi engang, tilflaas hendes
Linn Kjerlighed, eller tilbage i det minde lave Rum, thi, skal hun
des Minde handlyse af min Erindring, vil sde mine Kjereste sig-
nes mig tomme. For jeg ikke forlase mig? skal jeg hellere gaa og
lids inden disse Længsler, hvorved jeg gjøres udførlig til Arbejde og
Alt. Vel sigende sig! stid mig ikke hest, jeg mener dig det godt - min
er det meget godt i mig, det kan du frelse, det skal tilhine dig,
skabe dig et den Lykke og Glæde, jeg kan gøre dig. - O, jeg troer jeg
maa reise for at see dig, vinde din Kjerlighed eller - flye dig,
Det Minde kan dog ikke slottes ind, det staar for digt i min Spæl.